

1885-02-20

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 5 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10122>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Mr Fairflea

ΣΑΛΠΙΓΓΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΖΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 51

Συνδρομή υποχρεωτική ετησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβὰὶ κατ' ἀποκοπὴν.
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.
Editor S. HOUBMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

20, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1885.

ΛΑΕ τῆς ΚΥΠΡΟΥ!

(συνέχεια)

Ὡς τρίτον σπουδαῖον καὶ ζωτικόν διὰ σὲ ζήτημα κατετάξαμεν τὸ Ἐκκλησιαστικόν. Καὶ τῶν μὲν ἄλλων δύο ζητημάτων ἡ κατόρθωσις ἀπαιτεῖ τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐνέργειάν σου, τὸ ζήτημα ὁμῶς τοῦτο ὡς καθαρῶς ἐθνικόν, ἀπαιτεῖ τὴν ἐνέργειαν σοῦ πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς σου ἢ μετὰ τῶν Ἀρχιερέων σου. Ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν ἔχει δίκαιον νὰ ἀναμιχθῇ.

Πολλοὶ ὁμῶς ἴσως ἀγνοοῦσι τί θὰ πῆ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα καὶ ποία λύσις ἀπαιτεῖται, κατόπιν τόσο θορύβου περὶ αὐτοῦ, διότι τινὲς διέστρεψαν τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τῶν ὑποκινησάντων τὸ ζήτημα. Ἐκκλησιαστικὸν λοιπὸν ζήτημα λέγοντες ἐννοοῦμεν τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον διαρρυθμίσιν καὶ διαχείρισιν τῶν κτημάτων καὶ εἰσοδημάτων πλουσιῶν Μοναστηρίων, Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Μητροπολιτικῶν θρόνων εἰς τρόπον ὥστε τὸ περίσσευμα τούτων, εἰς ὑπάρχη, νὰ δαπανᾶται ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῶν Κυπρίων· ἐπωφελεστέρα δὲ διαχείρισις τούτων, δύναται ὡς φρονοῦσι πολλοί, νὰ κατορθωθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῇ λαϊκῶν προεδρευομένην ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων.

—Πλὴν πῶς ἡ ἀπόδειξις, ὅτι θὰ ὑπάρχη περίσσευμα—πιθανὸν νὰ ἐρωτή-

σωσί τινες—ἀφοῦ μάλιστα ξεύρωμεν ὅτι πολλὰ τοιαῦτα ἱερὰ Καταστήματα εἶνε καὶ χρεωμένα; Ὑπὸ τὴν διαχείρισιν Ἐπιτροπῆς λαϊκῆς—ἀπαντῶμεν—φερούσης ἐθνικὸν χαρακτήρα, δύναται πλεῖστα εἶνα νὰ ἐνεργηθῶσι πρὸς ἀποκοπὴν περιττῶν ἐξόδων καὶ αὐξήσιν τῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὅποια δὲν δύναται εἶς Ἡγούμενος ἢ εἰς Οἰκονόμος νὰ ἐνεργήσῃ χωρὶς νὰ κατηγορηθῇ ἔτι δι' ἰδιωτελεῖς σκοποὺς· πράττει τοῦτο, τὰς ἐνεργείας δὲ τοιαύτης Ἐπιτροπῆς καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ὑπερασπίσῃ καὶ βοηθῇ πρὸς τὸ νὰ διατηρηθῶσι τὰ διάφορα εἰσοδήματα τὰ ὅποια βαθμηδὸν κινδυνεύουσι νὰ ἀπωλεσθῶσι σήμερον ἀκριβῶς ὁπότε ἡγέρθη φωνὴ ὑπὲρ τῆς καλῆς καὶ ὠφελίμου τούτων χρήσεως. Κινδυνεύουσι λέγομεν ν' ἀπωλεσθῶσι καὶ ἔχομεν πολλοὺς λόγους καὶ πολλὰ πράγματα δυνάμενα νὰ πείσωσιν ἡμᾶς ὅτι ἐν διαστήματι ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν πολλὰ μὲν Μοναστήρια καὶ Ἐκκλησίαι θὰ στερηθῶσιν ἀκουσίως πολλῶν κτημάτων, πολλὰ δὲ εἰσοδήματα θρόνων τέλει θὰ ἐκλείψωσιν.

Ἄλλ'—ἴσως θὰ εἶπη τις—ἡ τοιαύτη ἀπαιτήσις, τοῦ νὰ τεθῇ ἡ ἱερὰ κτημοσύνη ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ διαχείρισιν λαϊκῶν, ὑποτιποὶ πλαγίως πως ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς νῦν διαχειρισμένους αὐτὰ ὅχι ἀπαντῶμεν καὶ μεθ' ἡμῶν πάντες ὅσοι ποθοῦσι τὴν λύσιν τοῦ

ζητήματος τούτου· οὔτε μετὰ τῶν ἱερατικῶν κατηγόρων τοῦ Κλήρου ἡμῶν συγκαταριθμούμεθα, ἀλλ' οὔτε μετὰ τῶν νομιζόντων ἢ θεωρούντων αὐτοὺς ἁγίους· εὐρισκόμεθα ἐν τῷ μέτῳ θεωροῦμεν δηλαδὴ αὐτοὺς ὡς ἔχει τὸ πράγμα· διαχειριστὰς τιμίους ἀλλ' ἀνεξέλεγκτους περιουσιῶν ξένων καὶ ἀγνώστων.

Πάντες οἱ Κύπριοι σεβόμεθα καὶ ἀγαπῶμεν τὸν κληρὸν ἡμῶν, καὶ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἀνάγκη πρὶν ἀρχίσῃ νὰ ἐκλίπη τὸ πρὸς αὐτὸν σεβασμὸς νὰ ἀπαλλάξωμεν τοῦτον τῶν φαρμακερῶν βελῶν τῆς συκοφαντίας καὶ κατηγορίας. Ἀνάγκη νὰ δώσωμεν ἀνάλογον τῇ θέσει αὐτῶν ἀξιοπρέπειαν τοῖς σεβαστοῖς ἡμῶν Ἀρχιερεσιν, ἀπαλλάττοντες αὐτοὺς τῆς σκληρᾶς θέσεως τοῦ νὰ εἰσπράττωσι περιφερόμενοι τὰ πρὸς διατήρησιν τῶν Μητροπόλεων τῶν ἀναγκαῖα καὶ νὰ στενοχωρῶνται, νὰ γογγύζωσι καὶ νὰ κατατινῶν ἀπειθῶν οἷτινες δὲν πληροῦνουσιν ὅ,τι ὀφείλουσι καὶ οἷτινες δυστυχῶς σήμερον πολλαπλασιάζονται.

Τίμιοι, τιμιώτατοι οἱ νῦν διαχειριστὰς τοῦ πλείστου μέρους τῆς ἱερᾶς κτημοσύνης, ἀλλὰ τίς ἐγγυᾶται ἡμῖν ἔτι καὶ οἱ διάδοχοί των θὰ ὦσι τοιοῦτοι καὶ δὲν θὰ ὦσιν ὡς οἱ προκατοχοὶ τῶν νῦν; Τίμιοι, τιμιώτατοι, τὸ ὁμολογούμεν, εὐτυχῶς εἰσὶ καὶ ἐδιδασκίοντες καὶ λίαν καλῶς αἰσθάνονται τὴν τιμὴν καὶ δοσαν μεθ' ἧς

θά συνοδεύονται τὰ ὀνόματά των ὑπὸ τῆς μελλούσης γενεᾶς ἕταν συνδέσσωσι ταῦτα μετὰ τοιαύτης πράξεως περιποιούσης αὐτοῖς τιμὴν ἴσην τῇ ἀθανασίᾳ. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ προβώμεν, τεκνα μετὰ πατέρων συνεργαζόμενοι, πρὸς ταχεῖαν καὶ λυσιτελεῖν τοῦ ζητήματος τούτου λύσιν.

Ἀκούσατε νὰ σᾶς πῶ. Δὲν ἐννοῶ νὰ σᾶς θάλλω εἰς τὸ ἐξῆς τὰ πρακτικὰ τοῦ Βουλευτηρίου μας μὲ τὸ νὶ καὶ μὲ τὸ σῆγμα· ὄχι! τοῦτο ἄλλοις δέδοται· καὶ ἔπειτα πρῶτον μὲν θὰ ζαλιζέσθε καὶ σεῖς περισσότερο ἀπὸ ἐκείνους ποῦ τὰ κάμνουν καὶ δεῦτερον θὰ λέγετε «χά! ἡῦρεν ὕλην νὰ γεμίξῃ, τὸ φύλλον.» Σᾶς ξεύρω τί πράγματα εἰσθε σεῖς. Ἄν ἦτο κομμιὰ κωμωδία ἡ ὁποία θὰ σᾶς ἡγχαρίσται, τότε μάλιστα ἠθέλατε νὰ περιμένετε μὲ τέσσαρα μάτια καὶ δώδεκα φτιά πότε ν' ἀρχίσῃ ἄλλη πρᾶξις καὶ νὰ χειροποδοκτυπᾶτε ν' ἀρχίσῃ γρήγορα· ἀλλ' ἐὰν ὑπάρχη εἰς τὸν κόσμον κωμωδία ἡ ὁποία προξενῇ κλαύματα εἰς ἐκείνους ποῦ εἶνε ἐντὸς τῆς παραστάσεως, καὶ γέλωτα εἰς ἐκείνους ποῦ εἶνε ἐκτὸς, εἶνε ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος. Ἐδῶ ἀντι νὰ χειροποδοκτυπῶμεν διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ πρᾶξις, κεφαλοκτυπῶμεν ἕταν τελειώσῃ.

Εἰς τὸ ἐξῆς λοιπὸν θὰ σᾶς κίταχωρίξω σύντομα σύντομα καὶ μὲ γλῶσσαν ποῦ τὴν καταλαμβάνετε ὅλας τὰς πράξεις. Ἐν μόνον πρᾶγμα θὰ σᾶς παρακαλέσω, νὰ ἔχετε ὑπομονὴν νὰ μὴ ἀγανακτῆτε, νὰ μὴ στενοχωρησθε, νὰ μὴ λυπησθε, διότι καθὼς ξεύρετε ἀπὸ ἀνθρώπος εἶνε γιὰλλῆ.»

Εἶνε ὁμοῦς ἀνάγκη πρῶτον νὰ δώσωμεν μίαν εἰκόνα τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου.

Ξεύρετε ὅτι εἰς τὰ συνταγματικὰ λεγόμενα κράτη δὲν κάμνει ὁ Βασιλεὺς ὅ,τι θελήσῃ κί ὅ,τι τοῦ καταβῆ, παρὰ ὅ,τι ἀποφασίσουν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, οἱ ὅποιοι συνέρχονται καὶ συσκέπτονται διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου. Τοιαῦτα κράτη εἶνε ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἀγγλία καὶ σχεδὸν ὅλα ἐκτὸς τῆς Τουρκίας καὶ Ρωσίας. Ἡ Ἀγγλία λοιπὸν ἐθιῶρησε καλὸν νὰ σχηματίσῃ καὶ εἰς τὴν Κύπρον ἐν τοιοῦτον Βουλευτήριον μὲ τὸ ὅποιον νὰ διασκεδάξῃ τὰ ἀληθῆ Βουλευτήρια τῶν ἄλλων μερῶν. Πιστεύω ὅτι εἶδετε καμμιάν φοράν σχοινοβάτην ἠδηλαδὴ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὅποιοι χορεύουν

πάνω 'ς τὰ σχοινοβάτη. Ἐἶδετε ὅτι ἐνῶ χορεύει ἕνας πάνω 'ς τὸ σχοινί, ἄλλος ποῦ κάτω κάμνει ὅτι θὰ τὸν μιμηθῇ καὶ ἀρχίζει νὰ χορεύῃ καὶ νὰ πηδᾷ καὶ ἐκεῖνος πάνω 'ς τὴν σκιάν τοῦ σχοινοβάτου ποῦ φαίνεται χαμκι καὶ κάμνει ὅτι πίπτει καὶ προξενεὶ γέλωτα εἰς ἐκείνους ποῦ τὸν βλέπουν, ἐνῶ ἐκεῖνος ὁ ὅποιος πηδᾷ πάνω 'ς τὸ σχοινί προξενεὶ σχεδὸν φόβον; Ἴδου ἡ εἰκὼν τοῦ Βουλευτηρίου μας, καὶ ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ μερικὸς ἂν τοῦτο τὸ παράδειγμα ἦθε τῶρα πρῶτον 'ς τὸν νοῦν μου. Τὰ Βουλευτήρια τῶν ἄλλων μερῶν εἶνε ὁ ἀληθῆς σχοινοβάτης ὁ πηδῶν καὶ χορεύων πάνω 'ς τὸ πραγματικὸν σχοινί, καὶ θαυμάζεται ἡ ἰκανότης του, τὸ δὲ βουλευτήριον τῆς Κύπρου εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὅποιος προσπαθεὶ νὰ πηδῆσῃ καὶ νὰ χορεύσῃ 'πάνω 'ς τὴν σκιάν τοῦ σχοινοβάτου καὶ πίπτει καὶ προξενεὶ γέλωτα· γέλωτα ἕμως ὁ ὅποιος εἰς ἡμᾶς καταβιάζει τὰ δάκρυα σὰν ποταμούς.

(ἀκολουθεῖ)

Κατὰ τὸ δεκάημερον τοῦτο τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον ἐψήφισε τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προταθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀπαλλαγῆς χαρτοσήμων διὰ τοὺς ἄνδρας τοῦ στρατοῦ καὶ ἀξιωματικούς ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐνστάσεως. — Ἐπίσης τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νομοσχέδιον περὶ διατηρήσεως καὶ διακανονίσεως δημοσίων ὁδῶν ἐψήφισθη μετὰ πολλῶν τροποποιήσεων προταθεισῶν ὑπὸ τῶν αἰρετῶν μελῶν. — Τὸ περὶ «καταναγκαστικῆς ἐγγραφῆς τίτλων» νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως καίτοι δις συζητήθη, οὐδὲν ὁμοῦς ἀποτέλεσμα ἔφερεν ἔτι ὡς ἐκ τῶν προταθεισῶν τροποποιήσεων τῶν αἰρετῶν μελῶν καὶ ὅπερ ἀνεβλήθη πρὸς τὸ παρὸν. — Οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἔφερον ἐπίσης καὶ τὰ περὶ ἀγοροφυλακῆς νομοσχέδια τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου, καίτοι ἡ δι' αὐτὰ ἐκλεχθεῖσα Ἐπιτροπὴ συνεδρίασα συνέταξε τὴν ἐκθεσίν της. — Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Νικολαΐδου προταθὲν νομοσχέδιον περὶ «ἐκδόσεως τῶν δημοσίων ἔργων εἰς μειοδοτικὴν ἐργολαβίαν» ἐψήφισθη μετὰ τινων τροποποιήσεων κατόπιν μεγάλης πάλης τῶν Κυβερνητικῶν μελῶν καὶ τινων τῶν αἰρετῶν. — Τῇ προτάσει τῆς Κυβερνήσεως ἐψήφισθη ἐπίσης τὸ ποσὸν 4,000 λιρῶν διὰ 2 ἔτη διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος [μανδρικίου ὡς ὀρθῶς ἀπεκάλεσεν αὐτὸ ὁ κ. Νικολαΐδης] ἐν Κυρηνείᾳ. — Τὸ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου προταθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀποσκπῆς τῆς δεκάτης προϋόντων τινων ἀπερρίφθη ἐν Συμβουλίῳ, διότι

τέσσαρα χριστιανικὰ μέλη ἔλειπον κατὰ τὴν Συνεδρίασιν ταύτην, εἰς δὲ ὀθωμανὸς ὁ Οὐσεὶν ἐφένδης ἐψήφισε μετὰ τῆς Κυβερνήσεως· ἐπειδὴ δὲ ὑπῆρξεν ἰσοψηφία ὁ Πρόεδρος ἔδωκε τὴν νικῶσαν αὐτοῦ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ ἀμεριμνησία αὐτῆ τινῶν τῶν ἡμετέρων Βουλευτῶν ἔβλαψε κατὰ πολὺ τοὺς δυστυχεῖς χωρικοὺς ἡμῶν, διότι οὐ μόνον ἦτο καλὸν νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ θὰ εἴχωμεν ὡς τυνέπειαν καὶ τὴν ἐν γένει κατάργησιν τοῦ πεπλάκιωμένου συστήματος τῆς δεκάτης τῶν γεννημάτων καὶ οὕτω θὰ ἐξέλιπον αἱ τε καταχρήσεις καὶ ὁ ἐπικρατῶν αὐτῆν λυβύρινθος. — Ὁ κ. Ζήνων Πιερίδης κατέθεσεν ἐπερώτησιν ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τοῦ τελουμένου φόρου εἰς τὴν Τουρκίαν· ἡ ἀπάντησις ὁμοῦς δὲν ἐδόθη ἔτι. — Ὁ κ. Μελκίδης ἔθεσεν ἐπερώτησιν ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Κυβερνήσεως ἡ Κύπρος συγκαταλέγεται μετ' ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας, αἵτινες δυνάμει τῆς Βερολινείου συνθήκης δικαιούνται νὰ ἔχωσι προνόμια καὶ ὀργανικὸν νόμον ἀνάλογον τῷ τῆς Κρήτης κ.τ.λ. ἡ δ' ἀπάντησις ἦτις ἐδόθη εἶνε ὅτι ἡ Κύπρος κατὰ τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως δὲν συγκαταλέγεται μετὰ τῶν ἄλλων Ἐπαρχιῶν τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας. — Ἡ πρὸς ἐξέλεξις τῶν προϋπολογισμῶν ἐκλεχθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐτελείωσεν ἤδη τὰς ἐργασίας της καὶ τὴν ἐβδομάδα ταύτην συζητηθήσονται ἐν Συμβουλίῳ. Λέγεται ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἠργάσθη δραστήριως ἐλαττώσασα πολλὰς μισθοδυσίας καὶ καταργήσασα πολλὰς ἀχρήστους θέσεις. — Ἦδη συζητεῖται ἐν Συμβουλίῳ ὁ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατατεθείς νόμος περὶ Δημοτικῶν Συμβουλίων. Διὰ τοῦ νόμου τούτου τὰ Δημοτικὰ συμβούλια ἀναλαμβάνουσι πλεῖσθ' ὅσα καθήκοντα οὐδὲν ὁμοῦς δικαίωμα· δικαίως δὲ ὁ κ. Μαληαΐδης εἶπεν ὅτι τὰ καθήκοντα ἅτινα ἐπιβάλλει ὁ νόμος οὗτος ἀμφιβάλλω ἂν ἐφαρμόζωνται ἐν αὐτῇ τῇ Ἀγγλίᾳ. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἡμέτεροι Βουλευταὶ θὰ σκεφθῶσι πολὺ περὶ τούτου. — Ἀξιεπαῖνος τυγχάνει ὁ Βουλευτῆς τῶν Ὀθωμανῶν κατοίκων τοῦ διαμερίσματος Λεμησοῦ—Πάφου Ρασίτ ἐφένδης ὅστις καλῶς σταθμίζων τὰς πράξεις τῶν χριστιανικῶν μελῶν συμψηφίζει πάντοτε μετ' αὐτῶν διὰ τὸ γενικὸν καλὸν τῆς Πατρίδος μας. Συναισθανόμενος δὲ τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ καθήκον οὐδ' ἡμέρας ἀπουσιάζει.

ΦΥΓΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἵπεσχέθημεν νὰ πληροφορηθῶμεν καὶ πληροφορηθῶμεν περὶ τοῦ ἂν ὑπέγραψαν οἱ ἐδῶ Χριστιανοὶ σύμβουλοι τοῦ Ἴταρῆ

τὰς ὀγκώδεις τιμὰς τῶν οἴνων. Ἐπληροπορήθημεν λοιπὸν ὅτι ὁ Διοικητὴς πράγματι τοὺς προσεκάλεσε νὰ υπογράψουν, ἀλλ' ὄχι διὰ νὰ δώσωσί τι κῦρος εἰς τὰς τιμὰς αὐτάς, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ υπογράψωσιν ὅτι «τοῖς ἐγνωστοποιήθη παρὰ τῆς ἐνταῦθα Διοικήσεως ἡ ὑπὸ τοῦ Ἰσάρε Λευκωσίας ὀριθεῖσα τιμὴ» καὶ τίποτε περισσώτερον. Καὶ μ' ἔλα ταῦτα μεγάλας συζητήσεις ἔκαμον μετὰ τοῦ Διοικητοῦ ὅτι ἐν τοῖς πρακτικῶν δέον νὰ γίνηται μνεῖα πάσης ἐνστάσεως τὴν ὁποῖαν ἠθελον κάμνει οἱ σύμβουλοι, ἢ τοῦλάχιστον μετὰ τὴν υπογραφήν των νὰ κάμνουν τοιαύτην μνεῖαν οἱ ἴδιοι· ἀλλ' ὁ Διοικητὴς δὲν ἠδύνατο εἰς τοῦτο, ὑπέγραψε δὲ μόνος ὁ Κ. Π. Μορίδης μετὰ τῆς ἐξέσεως διαμαρτύρομαι ὅτι τῷ ἠρπάγῃ τὸ βιβλίον καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἐνστασίον του.

Καὶ πάλιν Κύριον Δημαρχεῖον.

(Σεῖς ἄρα γε ἠύρετε τὸν πελάν σας πὸ μὲ, ἢ ἐγὼ πὸ σὰς;) Μὰ σὲ παρακαλῶ εἰς τοῦτο συνίσταται ἡ ὑπαρξίς σου εἰς τὸ νὰ μὴ φαίνεσαι ὅτι ὑπάρχεις; πολλὰ πράγματα σοῦ ὑποδεικνύω τὰ ὅποια δύνανται νὰ διορθωθῶσιν ἄνευ σχεδὸν ἐξόδων, (διὰ νὰ μὴ προφάτιζεσαι ὅτι ἀπαίτιοντα ἔξοδα τὸ ὅποιον «ἐπιάσιτε κ' ἐκάτξετε» κατὰ τὸ λεγόμενον), καὶ ὅμως τίποτε δὲν κάμνεις. Ἀλλὰ τοῦτο ποῦ θὰ σοῦ πῶ τῶρα μυστικὰ μυστικὰ μὲς 'ς τ' αὐτὴ εἶνε ἄρα γε ἀπ' ἐκεῖνα ποῦ πρέπει ν' ἀδιαφορήσῃς; ἔλα δὴ... σκύψαι...

Ἀφοῦ αὐταὶ αἱ περραρίαι εἶνε ἐν ἀναγκαῖον κακόν, καθὼς λέγετε καὶ λέγουσι, διατί τὰς ἀφήσατε ὅλως διόλου ἀνεξελέγκτους καὶ ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν καὶ ὡς πρὸς τὴν ὀρθογραφίαν καὶ κατήνησαν οἱ σολοικισμοὶ καὶ οἱ βερβαρισμοὶ νὰ πνιξοῦν τοὺς φοιτητὰς καὶ ἀποφοίτους; Εἶνε τῆ ἀληθείας ἄξιον ἀπορίας τοῦτο· οὐδὲν ἄλλο δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ εἰμὴ ὅτι θὰ ἔχετε κάποιον συμφέρον εἰς τοῦτο.

Ἐγὼ λοιπὸν καὶ σεῖς νὰ τὸ ξεύρωμεν καὶ φροντίσατε πρὶν σὰς ἀρχίσω τὰ Κινέζικα.

**

Τύχη νὰ ἦνε, ἀλλὰ τέτοια τύχη! Εἴχομεν τὰ μακαρόνια ὀλίγον φθινὰ, ἠκούσθη ὅτι ἔρχονται Ἰταλοὶ 'ς τὴν Κύπρον ἀκρίβωσαν κ' ἐκεῖνα. Τὴν εἰδησίην φέρεται τὴν ἔβγαλε κάποιος ποδομακα-

ρόνια πολλά. Νὰ πιστεύωμεν ἄρα γε ὅτι θὰ γίνωμεν Ἰταλοὶ; δὲν εἶνε δύσκολον μὲ τὰς προόδους αὐτάς τοῦ αἰῶνος· τοῦτου εἰς τὸ περὶ δικαίου τῶν ἐθνῶν ποῦκαμαὶ οἱ ἰσχυροὶ σήμερον, νὰ θεωρηθῶμεν χηρότερα κ' ἀπὸ κτήνη. Πιθανὸν δὲ ἡ Εὐρώπη, νὰ θέλῃ νὰ μᾶς λάμῃ μὲ γλώσσαις πολλαῖς ἀφοῦ βλέπει τόσον ζῆλον πῶχομεν 'ς αὐτάς, διὰ νὰ μᾶς βάλλῃ δικαιοσύνην τοῦ κόσμου. Ἐκεῖ ποῦ 'συνειθισάμεν μὲ τὸ «Κατ' εὐραδαν» ἠθέλησαν νὰ μᾶς μάθουν τὸ «γγοῦτ μόρνιγκ» ἡμεῖς μόλις ἐμάθαμεν τὸ «γγοῦτ πάι» τῶρα θέλουν νὰ μᾶς μάθουν τὸ «πὸνο σέρκ» 'ς τὴν κακὴν σας καὶ ψυγρὴν σας, καὶ τὴν ὥραν καὶ τὴν μέραν.

**

Λάρνακι 25 Φεβρουαρίου 85.

Φίλε Σαλπικτά!

Ἡ Σκάλια δὲν ἔχει Τούρκους; ἔστω καὶ ὀλίγους; Ἐρωτᾶται τὸ Δημαρχεῖον εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν νὰ εἴπῃ γὰρ ἢ ὄχι· ἀλλὰ ἡ ἀπάντησις δύσκολος καὶ παρομοία ἴσως τῆς «τὸ βραχίσιμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων;» Ἄν εἴπῃ δηλαδὴ ἔχει Τούρκους, καὶ τότε Κύριον Δημαρχεῖον οὐ καὶ τὰ προκάτοχά σου, διατί δὲν ἐσκέφθητε μίαν ἡμέραν, ὅτι καὶ αὐτοὶ εἶνε ἄνθρωποι, ὅτι καὶ αὐτοὶ εἶνε δημόται, ὅτι καὶ αὐτοὶ σχηματίζουν συνοικίας, ὅτι καὶ αὐτοὶ κατοικοῦν οἰκίας, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔχουν ἀνάγκην νὰ διαβαίνουν τοὺς δρόμους των, τὰ σωκκάκια των μὲ τὰ πόδια των καὶ ὄχι ἐφ' ἀμάξης; διατί δὲν ἐσκέφθητε ὅτι ἔχουν ἀνάγκην ἐπιδιορθώσεως καὶ οἱ δρόμοι των, ἔστω καὶ μὲ ὀλίγην ἄμμοσαν καὶ χαλίκια; ἂν εἴπῃ ὅμως δὲν ἔχει Τούρκους τότε ποῦ τὰ βιβλία σου, ρεσιτ ἔτ αὐτοῦς δηλ. λίσσε τους, παῦσον τοῦ νὰ τοὺς φορολογῆς ἀφοῦ τίποτε γ' αὐτοῦς δὲν ἔχεις νὰ σκεφθῆς. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ φωτισμὸν οἱ τούρκοι μαχαλλάδες δὲν ἔχουν ἀνάγκην, διότι ἐν τῷ σκότει λάμπουσαι αἱ σαπημένα ἀκαθαρσίαι ἀναδίδουν μεγάλαν φωτισμὸν.

Χαχηκάτ.

Ἐνίστατε παρακαλῶ ἐν τῇ «Σαλπικτῇ» χάριν τῆς ἀληθείας τὰ ἐπόμενα:

Φίλε Συντάκτα!

(συνέχεια)

Καὶ δὴ πρῶτον τὸν ὑποβιβάζει εἰς ταγματάρχην φέρων εἰς ἀπόδειξιν ἐπιστολὴν

τοῦ Ὑπουργείου τοῦ πολέμου τῆς Ἀμερικῆς τοῦ 1881, ἐπιστολὴν δι' ἧς πιστοποιεῖται ὅτι ὁ κ. Σεσόλα εἶνε ἄγνωστος ἐν τῇ στρατιωτικῇ καὶ ἄλλῃ ὑπηρεσίᾳ, ἐνῶ ὁ ἴδιος Ρίχτερ ἀναγνωρίζει τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου. Ἐπειδὴ ἄρα ἀδύνατον ὁ Ὑπουργὸς νὰ μὴ γνωρίζῃ τὰ ὀνόματα ἔστω καὶ τῶν ταγματάρχων, ἢ νὰ μὴ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν, βέβαιον καθίσταται ὅτι ἡ ἐπιστολὴ εἶνε πλαστὴ σταλείσα εἰς τὸν εὐπιστον Ρίχτερ ὅστις ἀσκέπτως ἔρριψεν αὐτὴν εἰς τὴν δημοσιότητα.

Μετὰ τὸν ὑποβιβασμὸν ἢ τὸν διορισμὸν τοῦτον ἐναντίον ἑαυτοῦ καὶ τῶν ὄσων γέγραφε κατὰ τοῦ κ. Σεσόλα ὁ Ρίχτερ λέγει εἰς τὴν ἀπάντησίν του «ὁ L. P. di Cesuola ἔχει μεγίστην ἀρετὴν καὶ ικανότητα ἄς ἐγὼ ἐλάχιστα ἀρνοῦμαι αὐτῷ.» Ὡ τῆς ἀνακολουθίας καὶ ἀντιφάσεως!

Ὁ Θεοχάρης ἐκτὸς τοῦ ὅτι, κήρυξ αὐτὸς, ἐκήρυξε διὰ στόματος ὅτι εἰσὶ ψευδῆ διατείνεται ὁ Ρίχτερ ὅτι εἶπεν αὐτῷ, συνέταξε καὶ τὰ ὑπ' ἀριθμοὺς 11 τῆς 21 Δεκεμβρίου (2 Ἰανουαρίου 1885) καὶ 12 τῆς 24 Δεκεμβρίου (5 Ἰανουαρίου 1885) ἔγγραφα ἐνώπιον τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς του τ' αὐτὰ πιστοποιοῦντα.

Ἐνώπιον τῆς ἰδίας Ἀρχῆς ἐν Λεμνῶσιν συνετάχθη καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 6 τῆς 25 Σεπτεμβρίου [7 Ὀκτωβρίου 1884] ἔγγραφο τοῦ Λαζαρή Φιλιππῆ ὅπερ ἐστάλη εἰς Ἀμερικὴν, μετεφράσθη καὶ κατεχωρήθη εἰς τὸν Commercial Advertiser ὃν ἔλαβεν ὁ Ρίχτερ ὅστις ζωγραφίζεται ἐντῶ ἔγγράφῳ οἷος εἶνε.

Καὶ ἐν τούτοις παραιτεῖ τοὺς τοιοῦτους αὐτοῦ ἀντιπάλους ὁ Ρίχτερ καὶ ὅσα ἐδημοσίευσεν ὁ ἴδιος ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τοῦ Θεοχάρη καὶ ἐπιτίθεται πάλιν κατὰ τοῦ Στρατηγοῦ γνωρίζων ὅτι μένει ἀκαταδίωκτος, μὴ δυνατοῦ ὄντος νὰ γίνῃ ποινικὴ ἐναντίον αὐτοῦ καταδίωξις δι' ἀντιπροσώπου, ἀλλ' οὔτε κινδύνου ὄντος νὰ ἔλθῃ καὶ παρῶσθι προσωπικῶς ὁ συκοφαντούμενος. Στρατηγὸς ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα ἀρμοδίων Ἀρχῶν. Ὡ τῆς ἀγενείας καὶ θρασύτητος!

Κατὰ τὸ ἀξίωμα ἄρα ὅτι ὁ σιωπῶν ὄπου ν' ἀντιστῇ καὶ ν' ἀντιπῇ δύναται. [ἀλλὰ καὶ προκαλεῖται νὰ πράξῃ τοῦτο καὶ ὑπόσχεταί νὰ τὸ πράξῃ εἴτα δὲ μεταμελεῖται] ὁ Ρίχτερ μὴ καταδίωκων τὸν Θεοχάρη καὶ τὸν Λαζαρήν, παραδέχεται τὰ εἰς αὐτὰν ἀποδιδόμενα καὶ ἀνακηρύσσει ἑαυτὸν ἕνοχον. Τίς ὁ ψεύστης; Τίς ὁ συκοφάντης; Τίς ὁ κακοήθης;

Λεμνῶσιν 12. 2. 85.

(ἀκολουθεῖ)

Ἄλλος φίλος τοῦ στρατηγοῦ.

Κύριε ποῦ βιάλλεις τὴν "Σάλπιγγα".

(συνέχεια)

"὘ν ἠθλάπτουν τοῦτα, οὔτε σκανταλίζου, εἶπε προκτὲς εἰς τὴν "Ἀληθειαν" ἕνας Βατιλιώτης γιὰ τί ὁ θεὸς ἔπλασε τὸν ἄδρωπον ἐλεύτερον τζαὶ εὐταξούσιον. ὅ,τι θέλει νὰ κάμνη· ἐγὼ προκτὲς τὴν Τζερκατζὴν τοῦ Ἀσώτου ἐπῆα στὴν Ἐκκλησιάν τζ' ἄκουσα τὸν Ἀπόστολον ποῦ ἐλάλε "πάντα μοι ἐξεστίν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει" τὸ ἔποτον μὲ τὸν πολλὺν μου λόγον νοῦν ἐξήγησα, ὅτι ὁ ἄδρωπος εἶνε εὐταξούσιος νὰ κάμνη ὅ,τι θέλει, ἀμμὰ ἐν συμφέρουσιν οὐλα, ὥστε πρέπει νὰ κάμνη μανιχὰ τζεῖνα ποῦ συμφέρουσι· γιὰ τὴν νηστεῖαν μὰς ἐφεν ὁ Βατιλιώτης τζεῖνον τὸν λόγον τοῦ Παύλου ποῦ λαλεῖ, "ὁ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ ἐξουδενεῖτώ, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω" πολλὰ κούτζουρα ὁμῶς ἀπὸ τοὺς δασκάλους μὰς, μὰς περιπαίζουσι πῶς νιστεύουμεν, τζ' ὕστερα ἀφοῦ δεκεβάζει τὸν Ἀπόστολον, ἐν εἶδεν τζαὶ τζεῖνον ποῦ λαλεῖ "εἰ βρωμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου οὐ μὴ φάγω κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω," δὲν ἐδκέθασεν οὐλον τὸν Ἀπόστολον τῆς Τζερκατζῆς τῶν ἀποκριῶν νὰ δῆ ἵντα ποῦ λαλεῖ; ἀμμὰ οἱ Βατιλιώται ἐν σκανταλίζονται, ἄς ἐνὶ ἄλλοι πέρι σκανταλιζοῦνται· τὰ πολλὰ λόγια στὰ γράμματα φελοῦν· οἱ δασκάλοι τῶν χωρκῶν, κατὰ τὴν γνώμην μου, πρέπει νὰ ξέρουτιν τζαὶ γράμματα, ἀμμὰ τὸ περίτου πρέπει ν' ἄνη μπρόλομμένοι τζ' ἐψεβεῖς, ἐγὼ νάβρω ἕνα δάσκαλον νάτην τζαὶ τὰ δὲν τοῦτα, φιλω τζαὶ τὰ σέρκα τζαὶ τὰ πόδια του, νάβρω ὁμῶς ἕνα νὰ ξέρη τόσα γράμματα, ὅσα λαλοῦν πῶς ἐξερὲν ὁ Σωκράτης ποῦ ταῖς Ἀθήνας, ἀμμὰ ν' ἄνη γουρτζούλης τζ' ἄθεος, τζ' ἕνα νὰ ξέρη ὅσα ὁ παπᾶς τοῦ Χωρκοῦ μου, ἀμμὰ ν' ἄνη προκομμένος τζ' ἐψεβῆς, ἐν νὰ πιάσω τὸν δεῦτερον· οἱ δασκάλοι πρέπει νὰ πηαιννοῦν τζ' εἰς τὴν Ἐκκλησιάν, πρέπει νὰ φυλάουσι τζαὶ ταῖς νηστεῖαις τζαὶ μὲ καλὸν τρόπον νὰ προσπαθοῦν νὰ κτίσουσι τὸν κόσμον τζ' ὅτι νὰ τὸν χαλάσουσι μὲ τοὺς καλοὺς νὰ γίνονται καλοὶ, μὲ τοὺς θρησκους θρησκοὶ, μὲ τοὺς δεισιδαίμανα· δεισιδαίμονες, μὲ τοὺς νηστευτάδες νηστευτάδες κατὰ ποῦ ἐκαμνεν τζ' ὁ ἀπόστολος Παῦλος, γιὰ νὰ ὠφελήσουσι οὐλοὺς τζεῖνοι ποῦ βρίσκουσι ἔτσι δασκάλους τζαὶ ξαπολοῦν τοὺς, ἄλλον ποῦ σκώτωμαν μὲ στὸ σιχτσίον ἐν θέλουσι.

Τοῦτα βάρτετα στὴν καζέταν σὰς, γιὰ νὰ δοῦν πολλοὶ δασκάλοι πῶς ἐν εἰμασθην οὐλοὶ μὲ τὴν γνώμην τοῦ Βατιλιώτη, τζ' ὅτι ἂν θελοῦν νὰ μὰς δείξουσι εὐκένειαν τζαὶ πολιτισμὸν μὲ τὴν περιφρόνησιν τῆς πίστεως,

ἄς πᾶν εἰς τὸν διάολον τζοὶ τζεῖνοι τζαὶ τοῦτα.

29 τοῦ Γιεννάρη, τρίτη τῆς τυρινῆς
ἕνας Χωρκάτης ποῦ τὸν λαλοῦν
Καραβέλλαν.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΡΩΣ.

Ἀφίνω στεναγμὸν βυθῶν
ὄσάκις σ' ἀπαντήσω,
κ' ἐντὸς μου πάλιν φαίνεται
πῶς πάλλει ἡ καρδιά
ἐνῶ δὲν ἤλπιζον ποτὲ
καὶ πάλιν ν' ἀγαπήσω
εἰς τοῦτε πλὴν μὲ ὤθησες
σὺ Κόρη Οὐρανία.

Ἴσως πάλιν τὸ ἄστρον μου
εἰς σὲ θὰ ἀνκτεῖλη
ἐνῶ τὸ ἐσβεσε ποτὲ
ἀνέμου πνοὴ μία,
ἴσως καὶ πάλιν ψάλλωσι
τὰ μαραμμένα χεῖλη
ἃ εἶχε κλείσει πρὸ καιροῦ
ἀγάπης τρικυμία.

Παρήλθεν ἔκτοτε καιρὸς
πολύς, κ' εἶχον νομίσει,
ὅτι τὰ πάντα δι' ἐμὲ
ἐχάθησαν ἀκκίρω;
καὶ δὲν ἐπίστευον ποτὲ
πῶς θέλω ἀγαπήσῃ,
ἀφοῦ δεινὰ προῦξένησε
σ' ἐμὲ φρικτὰ ὁ ἔρωσ.

Τώρα σὺ ὁμῶς φαίνεσαι
ἐμπρός μου ὡς θεότης·
καὶ τὸ μαγεῖον βλέμμα σου
ταράττει τὴν ψυχὴν μου
κ' ἐλπίδα· ἔς τὸν ἀπέλπιδα
δίδει ἡ ἀθωότης
μορφῆς ἀγνῆς καὶ καθαρᾶς
καθὼς τὴν προσευχὴν μου.

Ἐξέρεις πόσον εἶν τερπνὸν
καὶ ἅγιον ἐπίσης
τὸ ν' ἀγαπᾷ τις ἐμμανῶς
καὶ νὰ ἀνταγκπᾶται;
ἀπὸ, τὸ εἶπεν ὁ θεός,
τὸ διατάττ' ἡ φύσις,
καὶ ὁμῶς κάποτε κανεῖς
δολίως ἀπατάται...

Ρίψε τὸ λάβρον βλέμμα σου
ἔς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου
κ' ἰδὲ πόσα ὑπέφερα
καὶ μὴ μὲ ἀδικήσῃς
ἂν λέγω τὴν ἀλήθειαν
τὰ πάθη τῆς ζωῆς μου

πλησίον σου τὰ λητμονῶ,
μὴ με τὰ ἐνθυμήσῃς...

Συγχώρει τὰς ιδέας μου
τὴν λύπην μου ἐπίσης
ἣν ἐπροξένησ' ἐμὲ
φρικτὴ ἀπελπισία,
ἀφοῦ ἐπέπτρωτ' ὡς θεός
σὺ πάλιν ν' ἀναστήσῃς
καρδίαν ἣν ἐνέκρωσε
μιάς ἄλλης ἀσασία.

Ἴδου τὰ πάντα ἔφησα
νὰ τὰ σκεπάζ' ἡ λήθη,
καὶ τὴν ζωὴν μου τὴν νεκρᾶν,
ὦ ἀγγελε, θ' ἀφήσω
ἀφοῦ καὶ πάλιν ἔρωτα

αἰσθάνομαι ἔς τὰ στήθη
ἐγὼ ὁ ἄλλοτε νεκρός,
ἰδοῦ πάλιν θὰ ζήσω.

Ἀφοῦ παρήλθε τῆς ζωῆς,
σ' ἐμὲ ἡ ἀηδία
θὰ ἐντροπῶ πειράδεισον
ἔς τὰ στήθη σου ἐπάνω,
διότ' ἀνήκει ἡ ψυχὴ
εἰς σὲ καὶ ἡ καρδιά
κ' εὐδαίμων ἔς τὰς ἀγκάλας σου
θέλω νὰ ἀποθάνω.

Λευκωσία

F. M.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία· ἀπὸ 100—145 τὸ γομπρ.
Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκτὰ 72 παρ.
Σταφίδα 30—35
Χαρούρικ 93—95 εἰς τὰς ἀποθήκας.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)
ὁ σίτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—22.
ἡ κριθὴ ,, [16 ὀκ.] 10—12.

Λύσις τοῦ 50 αἰνίγματος.

ὦν—ὄν

Λυτὴρ ἐκ Λεμησσοῦ ὁ Κ. Γ. Κάρταλις.

Αἶνιγμα 51

Τὴν οὐρανὸν μου ὅταν ἔχω
μέγας εἶμαι καὶ πολὺς.
Ἄνευ τούτης εἶμαι κτήμα
σχεδὸν πάσης κεφαλῆς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
Γ. ΚΩΡΕΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.